

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 17 (368)
2020. gada
11. oktobris

Šeit es esmu, Kungs, sūti mani (sal. Is 6:8)

Pāvests Francisks vēstījumā misiju dienai, kuru atzīmējam svētdien, 18. oktobrī, atzīst, ka pandēmijas izraisītie pārbaudījumi šogad daudzos ieviesuši bailes, izjaukuši ierastās ievirzes, ļāvuši pieredzēt cilvēcisko trauslumu, atgādinājuši dziļas vēlmes pēc dzīvības un atbrīvošanās no ļaunā. Aicinājums uz misiju, iznākšanu no sevis mīlestībā uz Dievu un tuvāko kļūst par iespēju dalīties, kalpot, aizlūgt. Dieva uzticētā misija atbrīvo no bailēm un vēršanos uz sevi, palīdz gūt sevi tieši ar atdošanos citiem.

Cilvēks dzīvo Dieva mīlestības dēļ, aug mīlestībā un tiecas uz mīlestību. Katrs ietverts Dieva mīlestībā. Dievs ar sava Dēla krusta upuri uzvarēja grēku un nāvi (sal. Rom 8: 31–39). Lieldienu noslēpumā Dieva žēlsirdība dziedina mūsu ievainoto cilvēcību. Baznīca turpina Jēzus misiju vēsturē un ar mūsu ticības liecību Dievs turpina atklāt savu mīlestību. Šādi viņš skar un pārveido sirdis, prātus, ķermeņus sabiedrības un kultūras katrā vietā un laikā.

Vai mēs līdzīgi Jēzus Mātei Marijai esam gatavi pilnīgi izpildīt Dieva gribu (sal. Lk 1: 38)? Šī iekšējā atvērtība ir būtiska, lai teiktu Dievam: „Šeit es esmu, Kungs, sūti mani” (sal. Is 6: 8).

Baznīcas misijā izaicinājums ir saprast, ko Dievs saka caur šo pandēmiju.

Izaicina slimības, ciešanas, bailes un izolācija. Tāpat arī vientuļo un pamesto cilvēku nāve, bezdarbs, dzīves vietas un ēdiena trūkums. Piespiedu sociālā distancēšanās un uzturēšanās mājās rosina atklāt no jauna sociālo attiecību nozīmi un vajadzību pēc kopīgām attiecībām ar Dievu. Dievs skar un aizkustina sirdis ar lūgšanu, kurai jāatver aizvien vairāk citu cilvēku vajadzībām pēc cieņas un brīvības, kā arī mūsu atbildīgām rūpēm par visu radību.

Dievs gaida, lai mēs dāsnī un pārlicinoši atbildam: „Šeit es esmu, sūti mani!” (Is 6: 8). Dievs aizvien meklē tos, kurus varētu sūtīt pasaulē pie tautām liecināšanai par viņa mīlestību, pestīšanu no grēka un nāves, atbrīvošanu no ļaunā (sal. Mt 9: 35–38; Lk 10: 1-12).

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 11. oktobris. Parastā liturģiskā laikposma 28. svētdiena.

8.00 Svētā Mise par Gunāru Puķīti un "Svētais Dievs"

11.00 Galvenā Svētā Mise par Arvīdu un Ausmu Kalniņiem un Helēnu Siliņu

15.00 Svētā Mise par draudzi

18.00 Rožukronis

18.30 Svētā Mise par Ligitu, Dieva svētību darba meklējumos

Pirmdiena, 12. oktobris.

8.00 Svētā Mise pateicībā par saņemtajām žēlastībām Gunāram Puķītim; Rožukronis

Otrdiena, 13. oktobris.

8.00 Sv. Mise par +Oļģertu Brizgo; Rožukronis

Trešdiena, 14. oktobris.

8.00 Sv. Mise par +Ādamu-Vitautu; Rožukronis

16.30-18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 15. oktobris.

Sv. Terēze no Avilas, Jaunava un Baznīcas doktore. Piemiņas diena.

8.00 Svētā Mise par Pēteri (atgriešanos pie Dieva); Rožukronis

11.00 Sv. Mise Aglonas Dievmātes godam

Piektdiena, 16. oktobris.

8.00 Sv. Mise Gunta nodomā; Jēzus Sirds litānija. Rožukronis

Sestdiena, 17. oktobris.

Sv. Ignats no Antiohijas, bīskaps un moceklis. Piemiņas diena

8.00 Sv. Mise pateicībā par atvēlēto laiku; Rožukronis

18.00 Sv. Mise – Dziedināšanas dievkalpojums ar slavēšanu.

Vada V.E. Arhibīskaps

Svētdiena, 18. oktobris. Parastā liturģiskā laikposma 29. svētdiena.

8.00 Svētā Mise par +Sandru Vāpu un "Svētais Dievs"

11.00 Galvenā Svētā Mise par Strupku dzimtas mirušajiem

15.00 Svētā Mise par Krūzu un Rubinu ģimeņu mirušajiem

18.00 Rožukronis

18.30 Svētā Mise par draudzi

Ziedojumi misiju atbalstam

Pirmdiena, 19. oktobris.

8.00 Sv. Mise par Sondaru dzimtas mirušajiem; Rožukronis

Otrdiena, 20. oktobris.

8.00 Sv. Mise par bīskapu Andri Agītas nodomā; Rožukronis

Trešdiena, 21. oktobris.

8.00 Sv. Mise par Skaidrīti Vāpu;

Rožukronis

16.30-18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 22. oktobris.

Sv. Jānis Pāvils II. Pāvests

8.00 Sv. Mise par +Venerandu Kiseļovu; Rožukronis

Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles pastorālās komandas kontaktinformācija

Sv. Jēkaba katedrāle: tālr. 67326419

Diakons Gunārs Konstantinovs:

tālr. 67326419, mob. 29654800

jekaba.katedrale@tynet.lv

Pastorālo vajadzību koordinatore – Andžela mob. 26156406

Pr. Pauls Kļaviņš, administrators:

harisime@inbox.lv; mob. 27001445

Piektdiena, 23. oktobris.

8.00 Sv. Mise Ainas nodomā pateicībā par žēlastībām; Jēzus Sirds litānija. Rožukronis

Sestdiena, 24. oktobris.

8.00 Sv. Mise par +Alvi Zaulu; Rožukronis

Svētdiena, 25. oktobris. Parastā liturģiskā laikposma 30. svētdiena.

8.00 Svētā Mise un "Svētais Dievs"
11.00 Galvenā Svētā Mise par Leonu un Anastāsiju Žoglām peteicībā par 60 kopdzīves gadiem
15.00 Svētā Mise par draudzi
18.00 Rožukronis
18.30 Svētā Mise par +Mudīti Alpejeru

Pirmdiena, 26. oktobris.

8.00 Sv. Mise par Monikas Skušānes dzīvi un veselību; Rožukronis

Otrdiena, 27. oktobris.

8.00 Sv. Mise par Ainas ģimeni; Rožukronis
18.00 Sv. Mise Adorācijas kapelā

Trešdiena, 28. oktobris. Sv. Apustuļi Sīmanis un Jūda. Svētki.

8.00 Sv. Mise par Mariju, izlūdzot grēku piedošanu; Rožukronis
12.00 Itas Kozakevičas piemiņas Mise.
Svin V.E. Arhibīskaps
16.30-18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 29. oktobris.

8.00 Sv. Mise par Usānu dzimtas dzīvajiem un mirušajiem; Rožukronis

Piektdiena, 30. oktobris.

8.00 Sv. Mise par arhibīskapu; Jēzus Sirds litānija un Rožukronis

Sestdiena, 31. oktobris.

8.00 Sv. Mise devējas nodomā par Deivmātes aizbildniecību; Rožukronis un "Dievs, mēs Tevi slavējam"
18.00 Euharistiskā adorācija
19.00 Vigīlijas Svētā Mise par pasaules svētumu. Piedalās kustības "Pro Sanctitate" ansamblis

Svētdiena, 1. novembris. Parastā liturģiskā laikposma 31. svētdiena. Visi svētie. Jēzus Sirds godināšana. Vissvētākā Sakramenta adorācija.

8.00 Svētā Mise par māsu Venerandu un "Svētais Dievs"
11.00 Galvenā Svētā Mise par Emīlijas Lucakas veselību un meitas Halijas slimības apturēšanu
Svētlietu pasvētīšana
15.00 Svētā Mise par draudzi
18.00 Vesperes
18.30 Svētā Mise visu svēto dienā.
Procesija par mirušajiem.
Vada V.E. arhibīskaps

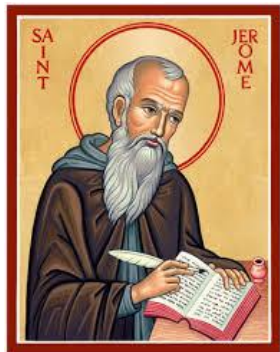
Svētais Hieronīms

(noslēgums no iepriekšējā numura)

Bībeles studēšana pēc sv. Hieronīma pārliecības palīdz apgūt Dieva apredzības vadību, iedziļināties Dieva Radītāja nodomos, gūt spēku trīsvienīgajā Dievā, ieklausīties Jēzus vārdos, par kuriem smejas šīs pasaules gudrie, taču kuri pilni garīgas mācības (Id., In Matt., 13: 32). Svēto Rakstu pētīšana izriet no mīlestības uz Dievu un notiek mīlestībā uz Dieva Baznīcu, kas sargā Dieva Vārdu. Jo vairāk iepazīstam Bībeli, jo vairāk mīlam Kristus Līgavu – Baznīcu, kas atveidota Vecajā un Jaunajā derībā.

Hieronīms daudz cieta no herētiķiem un vajātājiem, piemēram,

pelagiāņiem, kas izpostīja klosteri Betlēmē. Tomēr viņš visu pacieta Kristus labā, darbodamies tuvākmīlestībā, jo „ticīga dvēsele ir patiesa Kristus svētnīca. To

vajag izgreznot un apdāvināt, tajā jāuzņem Kristus. Ko līdz dārgakmeņiem greznoti mūri, ja Kristus nabadzībā mirst no bada?”

Hieronīms visu laiku kaut ko lasīja vai rakstīja mīlestībā uz Baznīcu, kas dibināta uz klints un ir „patiesības balsts un pamats” (1 Tim 3: 15). Ja galvu nekad nevar atdalīt no ķermeņa, tāpat mīlestību uz Kristu vienmēr lai pavada dedzība par viņa Baznīcu. Iepazīstoties ar Svētajiem Rakstiem, jāaug mīlestībā uz Kristu, jo „nepazīt Bībeli nozīmē nepazīt Kristu.” „Katra Bībeles lappuse it kā vērsas ap Kristu un liela vērtība ir iepazīt Pestītāju, viņa ciešanu un augšāmcelsšanās noslēpumu.”

Mīlestībā uz Kristu, dvēselē brīvs no zemes rūpēm, Hieronīms tiecās vienīgi pēc Kristus, vadījās pēc viņa gara, dzīvoja ar viņu ciešās attiecībās, sevī atveidoja viņa ciešanas. Lielākā slava viņam bija ciest kopā ar Kristu un par viņu. No Rakstu lasīšanas viņš, iekšēji apgaismots, aizvien vairāk iepazīna un iemīlēja Kristu. Tāpēc mīlēja lūgšanu, svēto Euharistiju, Kristus Māti Mariju, kuras nepārtraukto jaunavību aizstāvēja, Dieva Dzemdētājas tikumus stādīja citiem priekšā kā piemēru.

Hieronīms joprojām mūs uzrunā savos rakstos, kuri „spīd kā gaismekļi visā pasaulē.” Viņš atgādina Svēto Rakstu izcilību, integritāti, vēsturisko uzticību. Viņš mudina kristīgi dzīvot, atrīvoties no

pagāniskās morāles, neatrauties no Kristus. Citādi nāks bojāeja. Lai Hieronīms, kas tik ļoti mīlēja Dieva Baznīcu un to tik dedzīgi aizstāvēja no ienaidniekiem, palīdz mums novērst jebkādu nesaskaņu, atbilstoši Kristus lūgšanai – lai būtu „viens ganāmpulks un viens gans” (Jņ 10: 16).

Lai ar Bībeles palīdzību visi Baznīcas bērni iegūst aizvien pārplūstošas zināšanas par Jēzu Kristu!

Rožukronis kontemplācijai

Svētā Jāņa Pāvila II simtgades oktobrī, kurā īpaši lūdzam rožukroņa lūgšanu, vērts pārlasīt 2002. gada 16. oktobrī parakstīto apustulisko vēstuli *Rosarium Virginis Mariae* (RVM), kas rosina Baznīcas locekļus kontemplēt Kristus „vaigu” kopā ar Mariju. Kad runājam par Kristus „vaigu”, mēs atsaukamies uz viņa cilvēcisko līdzību, kurā atspīd Tēva vienīgā Dēla mūžīgā godība (sal. Jņ 1: 14): „Dieva godība izstāro no Kristus vaiga” (RVM, 21). Kontemplējot Kristus vaigu dziļāk, iekšējāk iepazīstamies ar viņa noslēpumu. Kontemplējot Jēzu ar ticības acīm, iedziļināmies trīsvienīgā Dieva noslēpumā. Jēzus saka: „Kas redz mani, redz Tēvu” (Jņ 14: 9). Ar rožukroni mēs dodamies šajā mistiskā ceļojumā „vienībā ar viņa Vissvēto Māti, viņas skolā” (RVM, 3). Marija kļūst mūsu skolotāja un vadone. Svētā Gara darbībā viņa palīdz nodot citiem savu pieredzi par Jēzu un cerību, kas tos motivē.

Pāvests aicina vienmēr ticībā uzlūkot Mariju, kurai nav līdzīgs paraugs. Viņas dvēselē ārkārtīgi atbalsojas visi Evaņģēlija vārdi. Marija ir kontemplatīvā Baznīcas „atmiņa.” Baznīca dzīvo ar vēlmi dziļi vienoties ar savu Līgavaini, lai aizvien vairāk ietekmētu sabiedrību. Kā mēs

reaģējam uz lielajām problēmām, nevainīgo ciešanām, netaisnību? Marijas – Mātes skolā ticīgie mācās atpazīt šķietamajā „Dieva klusumā” Vārdu, kas atskan klusumā mūsu pestīšanai.

Ar kristību visi ticīgie aicināti uz svētumu. Svētums un misija ir nedalīti aspekti katra kristītā aicinājumā. Nodošanās lielākam svētumam cieši saistīta ar pestīšanas vēsts izplati. Kontemplējot rožukroņa noslēpumus, ticīgais tiek mudināts sekot Kristum un ņemt dalību viņa dzīvē, lai ar sv. Pāvilu varētu teikt: „Ne vairs es dzīvoju, bet Kristus dzīvo mani” (Gal 2: 20).

Visi rožukroņa noslēpumi māca svētumu un evaņģelizāciju, Piemēram, gaismas noslēpumi, kurus ieviesa sv. Jānis Pāvils II, izceļ īpašus aspektus sekošanā Kristum. Jēzus kristība Jordānā atgādina, ka kristītie ir izvēlēti kļūt par „dēliem Dēlā” (Ef 1: 5; sal. *Gaudium et Spes*, 22); Kānas kāzās Marija aicina kalpus paklausīgi ieklausīties Kunga Vārdā: „Dariet, ko vien viņš jums teiks” (Jņ 2: 5); Dieva valstības sludināšana un aicinājums uz atgriešanos skaidri norāda katram ceļu uz svētumu; Jēzus pārveidošanās ietvaros katrs nokristītais piedzīvo prieku, kas to sagaida; Euharistijas iestādīšanas notikums mudina atgriezties bieži Pēdējo vakariņu namā, kur Jēzus atstāja mācekļiem pats sevi.

Visiem gaismas noslēpumiem mariānisko fonu veido Marijas vārdi Kānas kāzās. Marijas sirdī īpaši atbalsojas Dieva valstības sludināšana, aicinājums uz atgriešanos un žēlsirdību, pārveidošanās uz Tabora kalna un Euharistijas iestādīšana. Marija uzlūko Kristu, novērtē augstu katru viņa vārdu un parāda mums, kādiem būt īstiem Dēla sekotājiem.

Baznīcai ir pienākums izstarot Līgavaiņa vaigu ar vēl spožāku tās svētumu. Šajā pienākumā to atbalsta Marija, no kuras Baznīca „mācās” būt par „jaunavu”, pilnīgi veltīties savam Līgavainim, Jēzum Kristum, un būt par garīgo „māti” daudziem bērniem, kurus tā dzemdē mūžīgai dzīvei.

Marijas gādībā Baznīcas saime uzplaukst kā ģimene, kuru dzīvina Svētais Gars. Pieņemot jaunās evaņģelizācijas izaicinājumus, tā kontemplē Jēzus vaigu brāļos un māsās, īpaši nabagos, trūkumcietējos; tos, kas tālu no ticības un Evaņģēlija. Īpaši Baznīca nebaidās sludināt, ka Kristus ir „ceļš, patiesība un dzīvība” (Jņ 14: 6), ka Labās vēsts centrā un saturā ir Jēzus Kristus (RVM, 20).

Rožukronis, ja tas pilnībā apzināts un pieņemts, ir parasts, bet reizē auglīgs pedagoģiski – garīgs veids, kā audzināt Dieva tautu apustuliskam darbam. Lai ar rožukroņa lūgšanu nevājinās apustuliskā degsme. Lai esam uzticīgi šai lūgšanai un aizvien piedzīvojam tā spēku!

Evaņģēlija revolūcija krīzes laikā

Šī *Vispasaules svētdarīšanas dienas* tēma, kuru piedāvā kustība *Pro Sanctitate*, lasāma ar tagadnei pievērstām acīm, jo dabiskas šķiet attiecības ar pašreizējo situāciju. Piedzīvojam sistemātisku krīzi, kuru izraisījusi pandēmija: tā ir sanitāra, sociāla, ekonomiska un antropoloģiska krīze, kas liek sašķobīties mūs drošībām. Šis brīdis liek steidzami meklēt patvērumu un ticība varētu būt viens no tiem, “risinājums”, kuram pieķerties. Bailes un aizsardzība: kad rodas pirmās, tiek izmisīgi meklēta otrā.

Tomēr esam pārliecināti, ka pandēmija ir akcentējusi dziļāku un ilgāku krīzi. Covid 19 ir uzsvērusi un padarījusi redzamu krīzi, kurā visi atradāmie. Vīruss, nežēlīgs savā attīstībā, ir izplatījies pa ceļiem, kurus mēs neesam spējuši pārtvert un vēl mazāk kontrolēt, ir atklājis, ka svešais ir ļoti tuvu, nezināmais tik tuvu, ka ir radījis virkni, kas ir salauzusi daudzas dzīves un radikāli mainījusi mūsu ikdienas dzīvi. Šī pandēmija aicina kristiešus izpaust savu ticību, piedāvāt Evaņģēliju kā labo vēsti tagadnei, Baznīcu kā nedalītu kopienu, vietējās kopienas kā ģimenes. Mums jāpalīdz pārrakstīt tagadnes stāstījumu nākotnei. "Vīruss, kas nepazīst šķēršļus, robežas vai kultūras un politiskās atšķirības, ir jāuzveic ar mīlestību, kas nepazīst šķēršļus, robežas vai atšķirības. Šī mīlestība var radīt sociālās struktūras, kas mudina mūs uz dalīšanos, nevis sāncensību, kas ļauj mums iekļaut

visneaizsargātākos un tos neatmest, un kas palīdz mums izpaust labāko no mūsu cilvēciskās dabas, nevis sliktāko. Patiesa mīlestība nepazīst izmešanas kultūru, nezina kas tā ir. Kad mīlam un esam radoši, kad radām uzticību un solidaritāti, tieši tur rodas konkrētas iniciatīvas kopēja labuma sasniegšanai. Un tas attiecas gan uz mazu un lielu kopienu, gan arī uz starptautisko līmeni. Tas, kas tiek darīts ģimenē, kas tiek darīts apkārtne, tas, kas tiek darīts ciematā, kas tiek darīts lielajā pilsētā un starptautiski, ir tas pats: tā ir tā pati sēkla, kas aug un nes augļus. Ja jūs ģimenē, apkārtne sākat ar skaudību, ar cīņu, beigās būs "karš". Tā vietā, ja jūs sākat ar mīlestību, lai dalītos mīlestībā, piedošanā, tad būs mīlestība un

piedošana visiem" (pāvests Francisks, 09.09.2020).

Kungs Jēzuss izjauc shēmas, kurās mums liekas, ka esam Viņu ieslodzījuši, un pārsteidz mūs ar savu pastāvīgo radošumu. Katru reizi, kad mēs atgūstam Evaņģēlija svaigumu, rodas jauni ceļi, izteismīgākas zīmes, vārdi, kuriem ir jauna nozīme pasaulei. Mums jāatjauno arī Baznīca, Baznīca, kas ir "mīlēta un neuzticīga, katras svētdienas rūgtums" (Tēvs Turoldo); mums tā jāparāda pasaulei "neprātīgi liksmu" par Kristus uzvaru pār nāvi, un mūs pašus savukārt neskatoties uz visām ikdienas likstām, pilnus ar gaismu. Daudzi ir zaudējuši dzīvessparu, pārliecību un spēku. Bet ir arī citi, kuriem ir pārliecība, spēks un

dzīvesspars, kuri spēs viņiem palīdzēt.... Šeit slēpjas kristietības būtība: ikviens priekš otra. Priekš ikviena un priekš visiem. Mums ir pienākums būt dzīviem un dzīves pilniem. Kungs nepieviļ to, kurš riskē un, kad "kāds sper mazu soli pretī Jēzum, viņš atklāj, ka Viņš ar atplestām rokām jau to ir gaidījis" (Pāvests Francisks, *Evaņģēlija priekš, n. 3*). Tādējādi mūsu tikšanās ar realitāti kļūst auglīga pat tad, ja to mīlēt, kāda tā ir tagad, var šķist neiespējami un paradoksāli.

Tad izdzīvot Evaņģēliju kļūst par revolūciju. To lasot, pārdomājot un izdzīvojot, Evaņģēlijs kļūst par mīlestības, prieka, piedošanas un dzīves jaunuma sprādzienu. Izdzīvosim Vārdu un būsīm spoža gaisma visiem, kas ir mums apkārt.

Skaļi sauksim Evaņģēlija vēsti pasaulei un ar vārdiem un dzīvi kļūsim Tēva svētuma liecinieki. Nicoletta Secchi

Kustības Pro Sanctitate Itālijā

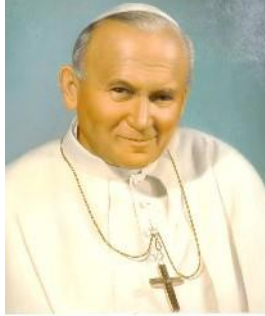
2020. g. 31. oktobrī
pl. 18.00 Adorācija
pl. 19.00 Sv. Mise
Kopā ar jauniešiem no
Sv. Marija Magdalēnas draudzes un
Kustības Pro Sanctitate
Visi esat mīli aicināti

Lai kristieši ir vienoti!

1995. gada 25. maijā izdotā enciklika *Ut Unum Sint* (UUS) atsaucas uz Jēzus lūgšanu Tēvam par kristiešu vienotību. Šī lūgšana sevī ietver ne tikai apustuļus, bet arī visas paaudzes, kuras saņem no apustuļiem to pašu ticību. Sv. Jānis Pāvils II aicina nemitīgi atsaukties uz šiem Kristus vārdiem ekumeniskajās lūgšanās un darbībā. Šeit iet runa par vienotību, kas atspoguļo trīsvienīgā Dieva vienību: „Kā tu, Tēvs, manī un es tevi” (Jņ 17: 21). Vissv. Trīsvienības dievišķo Personu savstarpējās attiecības ir visaugstākais vienotības veids un tā paraugs.

Lai gan Kristus lūdzas par savu mācekļu vienību, reizē viņš norāda, ka šī vienība ir dāvana un arī pienākums. Tā ir dāvana, ko saņemam no Tēva, Dēla un Svētā Gara. Tas ir arī pienākums, jo ir dota kā uzdevums visiem kristiešiem visos laikos. Kristus mācekļiem jāsanāk kopā pilnīgā, arī redzamā, vienībā, lai pasaule viņos redzētu sev redzamu zīmi. Kristiešu vienībai tāpat ir šī būtiskā nozīme: liecināt par Kristus misijas ticamību, atklāt Tēva mīlestību uz Jēzu un viņa mācekļiem. Tieši tāpēc šī vienotība, Vissv. Trīsvienības visaugstākā dāvana ir reizē viscēlākais pienākums visiem, kas apliecina Kristu.

Kad kristieši vadās pēc Svētā Gara, Baznīcas un baznīcu kopienas jūtas aicinātas neatsaucami meklēt aizvien dziļāku vienību, ne tikai iekšējo, bet arī redzamo. Vienību, kas kļūst pasaulei par zīmi, ka pasaule to saskatītu un lai tā ieticētu. Nav ekumenismā atgriešanās atpakaļ.

Sv. Jānis Pāvils II
1920 - 2020

Mums, kas traģiski piedzīvojam ārējās un iekšējās šķelšanās, nemitīgi jāpadziļina apziņa par samierināšanos ar Dievu Jēzū Kristū. Vienīgi šādi varam paši kļūt par samierināšanās vēstnešiem starp tiem, kuri alkst pēc samierināšanās ar Dievu. Šādi varam veicināt samierināšanos starp Baznīcām un baznīcu kopienām kā ceļu un stimulu samierināšanai starp tautām.

Nepietiek ar toleranci starp Baznīcām. Arī savstarpēji pieņemt viens otru nav vēl pietiekoši. Jēzus Kristus gaida no mums redzamu vienotību, kopīgu liecību. Jēzus Kristus gaida ticības liecību no katra. Evaņģelizācijas nākotne saistīta ar Baznīcas sniegto vienotības liecību, kas pieprasa iekšēju pārveidošanos, kas ir žēlastības darbs, tāpēc nepieciešama lūgšana. Lai ietu uz vienotību pa ekumenisma ceļu, nepieciešams mainīties sirdī un atjaunoties prātā. Tāpēc jālūdz no Svētā Gara pazemība, nesavtīgums pret citiem. Sv. Pāvils mudināja dzīvot attiecīgi aicinājumam, veicināt sevī tikumus: pazemību, pacietību, izturēt vienam otru mīlestībā (sk. Ef 4: 1 – 3). Šāda cilvēka sadarbība ar Svētā Gara žēlastību atklāj kopīgu cerību visos Kristus sekotājos uz pilnīgu vienotību.

Kristieši, piederot dažādām konfesijām, vienoti kristībā kopīgi apzinās lielo Euharistijas nozīmi cilvēka samierināšanā ar Dievu un tuvāko. „Ticības atšķirību dēļ vēl nav iespējams kopīgi svinēt Euharistiju. Taču mums ir dedzīga vēlēšanās kopīgi svinēt vienu Kunga Euharistiju, un šī vēlme jau kļūst par kopīgu slavinājumu un lūgšanu. Kopīgi mēs griežamies pie Tēva un darām to aizvien vairāk ar vienu sirdi.” Tas brīdis, kad beidzot būs sasniegta šī

„reālā, kaut arī vēl ne pilnīgā” kopība,
„reizēm šķiet jau tuvu” (UUS, 45).

Kristiešu vienība būs pilnīga tad, kad būs iespējams katram vienoties svinībās ap to pašu Jēzus Upura altāri. Tās izteiks katras kopienas vienotību vietējā un universālā līmenī, kristiešu pilnīgo vienotību ar Jēzu un savās attiecībās. Viņa sekotāji „kaut arī dažādā veidā, tiecas uz vienu, redzamu Dieva Baznīcu, kas ir patiesi visaptveroša un sūtīta visai pasaulei, lai pasaule atgrieztos pie Evaņģēlija un tādējādi atrastu savu pestīšanu Dievam par godu” (UUS, 7).

Enciklika cenšas pārvarēt distanci, kas šķīrusi Baznīcas un baznīcu kopienas. Tomēr tā joprojām ir liela! Pāvests aicina darīt visu iespējamo, lai atjaunotos Jēzus vēlamā kopības pilnība.

Debesu Tēvs vēlas sapulcināt kopā visus savus izkaisītos bērnus, vest tos pa piedošanas un samierināšanas ceļiem, lai tie kopīgi liecinātu par Jēzu Kristu, mūsu Pestītāju.

Aicinām pieteikties dalībai svētku procesijās

Kontaktārunis: 29906068-Zinta

Lūdzam atbalstīt katedrāli ar ziedojumu

pie dievnama apmeklēšanas vai
ar bankas pārskaitījumu

Rīgas Svētā Jēkaba
Romas katoļu draudze
Reģ Nr. 90000106696

UNLALV2X

SEB bankas konta nr.

LV84UNLA0002000701505

SVĒTDIENAS SKOLAS NODARBĪBAS

**uzsākušās 2020.g. 27. septembrī,
un notiek pa svētdienām
svētdienas skolas telpās**

plkst.13.15

**Visi laipni aicināti, kas vēlas tapt
kristīti,**

**pieņemt pirmo Svēto Komūniju
(iet pie Dievgalda),**

laulāties,

iepažīt vai padziļināt

**Katoliskās Baznīcas
ticības mācības pamatus**

**Aicināti – skolas vecuma bērni,
jaunieši un pieaugušie –**

visās vecuma grupās

Sazināšanās tel. 29654800

* * *

**Lielākā dāvana
dzīvajiem un mirušajiem**
Jēzus Kristus Upuris –
sv. Mise par dzīvajiem un
mirušajiem – konkrētos nodomos
ir lielākā dāvana, aizlūgums un
atbalsts cilvēku vajadzībās.

Pieteikt šos nodomus var
sakristejā vai pie dežurantes.

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tālr.: 28882358

E-pasts: vestnesitis@gmail.com

Vestnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: pr. Pauls

Datorsalikums: pr. Pauls

Metiens: 450 eks.

vestnesitis.wordpress.com